

ת"פ 30401/07/20 - מדינת ישראל נגד דניאל בן נעים

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 30401-07-20 מדינת ישראל נ' בן נעים

בפני	כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
בעניין:	המאשימה
	נגד
	הנאשם
	דניאל בן נעים

ב"כ המאשימה: עו"ד בני ליבסקינד

ב"כ הנאשם: דרור שוסהיים

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבודות כתב אישום במסגרת הסדר טיעון, בעבירת מעשה מגונה בכוח.

המתלוננת עבדה בחנות נוחות בתחנת דלק, בתקופה שבה נהג הנאשם לשהות במקום לעתים קרובות, במסגרת עיסוקו כקצין בטיחות. בין השניים התפתחו קשרי ידידות.

ביום 14.11.19 בשעה 12:00 סיימה המתלוננת את עבודתה. הנאשם הציע להסיע אותה לביתה בישוב סמוך לירושלים והיא הסכימה. בהיותם ברכב אמר הנאשם למתלוננת כי שכח מסמכים במשרדו שבעטרת, ועל כן עליו לסטות מן הדרך כדי לקחת אותם. כאשר הגיעו השניים לחניית המשרד ביקש הנאשם מהמתלוננת לסייע לו באיסוף המסמכים והיא נענתה לבקשתו. השניים נכנסו למשרד והנאשם נעל את הדלת. המתלוננת התיישבה ושאלה היכן המסמכים. הנאשם התיישב לידה והשיב: "**אין מסמכים אני רק רוצה להיות איתך**". המתלוננת אמרה לו שאינה מעוניינת וביקשה שיסיע אותה לביתה. הנאשם השיב לה: "**תני לי 10 נשיקות ואקח אותך**". המתלוננת אמרה לנאשם כי היא רוצה ללכת וקמה מכיסאה כדי לעזוב. הנאשם תפס בחוזקה בידה וניסה למנוע ממנה לקום. המתלוננת צעקה והנאשם אמר לה "**שקט שקט**". המתלוננת המשיכה להתקדם לכיוון היציאה, הוא התקרב אליה, נישק אותה על צווארה ושאל אותה אם היא עומדת על כך שהיא רוצה ללכת. המתלוננת השיבה בחיוב, השניים יצאו מהמשרד והנאשם הסיע אותה לביתה.

לאחר האירוע הייתה המתלוננת נסערת ולא שבה לעבודתה במשך מספר ימים.

2. הצדדים הציגו הסדר טיעון שבמסגרתו הוסכם כי הנאשם יודה בעובדות כתב האישום ויורשע. עוד הוסכם כי יוגשו בעניינו תסקיר שירות המבחן והערכת מסוכנות, וכי ככל שהתסקיר יהיה חיובי, יכלול קבלת אחריות מלאה של הנאשם על מעשיו, הבעת חרטה, הבנת הפסול שבמעשים, שיתוף פעולה מלא עם שירות המבחן, לרבות

בטיפול, ככל שזה יהיה נחוץ, וככל שלא יפתחו נגד הנאשם תיקים חדשים ומסוכנתו המינית תיקבע כנמוכה מבינונית, יעותרו הצדדים במשותף לגזור עליו שירות לתועלת הציבור בהיקף 400 שעות, אשר יושלמו בתוך שנה מיום אישור התכנית, בנוסף להטלת מאסר על תנאי ופיצוי לנפגעת העבירה. לבסוף הוסכם כי אם לא יתקיימו תנאים אלה, ייטענו הצדדים לעונש באופן חופשי.

3. בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירי שירות מבחן, המלמדים כי הנאשם כבן 70 נשוי, אב לארבעה ועובד כקצין בטיחות רכב. הנאשם סיים את לימודיו בתיכון מקצועי עם תעודת בגרות ותעודת מכונאי רכב. הוא שירת בצה"ל שירות מלא, חובה וקבע, לאחר שחרורו למד לימודי תעודה בתחום שמאות רכב ולימודי תעודה להכשרה כקצין רכב. הנאשם עבד כשמאי רכב במשך 30 שנה, ולאחר מכן עבד כקצין בטיחות רכב במשך כ- 15 שנה, עד לאחרונה.

הנאשם נישא בשנות העשרים לחייו, כל ילדיו נשואים. לאחרונה חווים הנאשם ומשפחתו משבר, לאחר שבתו עברה אירוע מוחי במהלך לידה. הנאשם תיאר כי הוא ואשתו מקדישים זמן רב לטיפול בה ובתינוקת.

הגם שתיאר קשרים קרובים עם אשתו וילדיו, הנאשם לא שיתף אף אחד מבני משפחתו בדבר ביצוע העבירה ועל אודות המשפט, לטענתו - מפני שלא רצה להדאיגם.

לנאשם אין הרשעות קודמות. הוא לא לקח אחריות על ביצוע העבירה שבה הורשע, הכחיש את רוב פרטיה, צמצם מחומר, התקשה להביע אמפתיה כלפי המתלוננת והתייחס בעיקר להשלכות ההליך המשפטי עליו.

לדברי הנאשם, נפגעת העבירה היא ידיתו, שאותה הכיר במסגרת תפקידו כקצין רכב. הנאשם טען כי הסכים לבקשתה להסיעה לביתה, ועדכן אותה כי יתעכב במשרדו לכמה דקות. לדבריו, היא התלוותה אליו אל תוך המשרד מרצונה, הוא נעל את הדלת כי כך רגיל לעשות, וכשיצאו מהמשרד הוא נישק אותה על הלחי. הנאשם שלל תכנון מוקדם ושלל כל היבט מיני במעשיו. הוא תיאר את נפגעת העבירה כילדותית, לוקה בנפשה ולא אמינה, ולדבריו, התלוננה עליו מתוך מניע כספי. הנאשם טען כי הקשר ביניהם היה מרצונה, אך לא היה בעל אופי מיני, וכי הוא נישק וחיבק אותה כמו שנהג לעשות עם חבריו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה להעמיק בנושא המיני ולדבר בפתיחות, כאשר קיים פער בין התייחסותו המילולית למיניות כנובעת מאינטימיות והדדיות, לעומת תפיסתו את עצמו כמחוזר על ידי נשים והתייחסות שטחית כלפיהן. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם מתפקד באופן נורמטיבי ותקין במישורי חייו השונים, אך מנגד מנרמל את התנהלותו הבעייתית, מחזיק בעיוותי חשיבה, רואה עצמו כקורבן, בעל דפוסים נרקיסיסטים, מתקשה להביע אמפתיה כלפי האחר, בעל קושי להתבונן במאפייני האישיותיים ובצורך שלו בטיפול. לנוכח העובדה כי הנאשם מכחיש את רוב חלקיה של העבירה, משליך את האשמה על הנפגעת ואינו רואה עצמו אחראי למעשה, מתקשה לעמוד בפער בין תפקודו התקין לבין מעשיו החמורים, ומשעה שסביבתו אינה מודעת לביצוע העבירה ואינה מהווה גורם תמיכה בהקשר זה, ולאור סירובו של הנאשם להשתתף בטיפול, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית, אך הומלץ על בדיקת התאמתו לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות, בנוסף לעונש מותנה ופיצוי למתלוננת.

לבקשת ב"כ הנאשם הוכן תסקיר משלים לאחר פגישה נוספת של שירות המבחן עם הנאשם. מהתסקיר הנוסף עלה כי בשל מצבה הרפואי של בתם, הנאשם ואשתו העתיקו מקום מגוריהם סמוך לביתה והם משקיעים את רוב

זמנם בטיפול בה ובנכדתם התינוקות.

שירות המבחן התרשם משינוי מסוים בהתייחסותו של הנאשם לעבירה ולמתלוננת. הוא אמנם מתקשה עדיין להכיר באופן מלא בביצוע העבירה ובפגיעה במתלוננת, אך ניכר כי מבטא הבנה לכך שהתנהגותו לא הייתה מקובלת, אינו מבטא עוד הצפה כלפי הנפגעת כבעבר, לא עסוק עוד באשמתה, ומבין כי היא חוותה את הקשר כלא נעים.

שירות המבחן שב והדגיש את נחיצות הטיפול עבור הנאשם, אך הוסיף כי לאור מצבו המשפחתי ולאור עמדתו של הנאשם ביחס לטיפול, הוא יתקשה להפיק ממנו תועלת.

לאור מצבו המשפחתי המורכב של הנאשם והשינוי בהתייחסותו לעבירה, שינה שירות המבחן את המלצתו העונשית והמליץ לגזור על הנאשם 200 שעות שירות לתועלת הציבור, לצד מאסר על תנאי ופיצוי לנפגעת העבירה.

4. הערכת מסוכנות שנערכה בעניינו של הנאשם ביום 18.5.21 מלמדת כי רמת המסוכנות המינית הנשקפת ממנו היא נמוכה. הנאשם מבטא עיוותי חשיבה, ממזער מחומרת מעשיו, עושה דוולואציה למתלוננת, הוא נעדר תובנה למעגל העבירה, עורך רציונליזציה למעשיו, בעל מודעות חלקית בלבד למצבי סיכון, ועל אף היותו בעל משפחה תומכת, אף אחד מקורביו אינו מודע להרשעתו ואינו יכול לסייע בזיהוי מצבי סיכון והימנעות מהם בעתיד. לצד זאת צוין, כי ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע עבור הנאשם וכי אין התרשמות מקיומה של סטייה מינית או מאישיות אנטיסוציאלית.

5. בהצהרת נפגעת עבירה, תיארה המתלוננת את הקשיים שחוותה לאחר האירוע ואת השלכתו על חייה ועל מצבה הנפשי. לדבריה, במשך מספר לילות לאחר האירוע לא פחדה לישון לבד, חששה לצאת מביתה, חששה להיות לבד ונעדרה מעבודתה למשך כחודש ימים. גם לאחר שחזרה לעבודתה, נמנעה מלהישאר לבד, מחשש שהנאשם יגיע למקום, ובשל כך הוצמד לה עובד נוסף שליווה אותה. עוד תיארה כי סבלה מסיזמים ופחדים, בכתה לעיתים קרובות וחשה רתיעה אפילו מבני משפחה קרובים.

6. ב"כ המאשימה ביקש לקבוע מתחם עונש הולם שבין מאסר בעבודות שירות לשמונה- עשר חודשי מאסר בפועל, וביקש לגזור על הנאשם מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי לנפגעת העבירה. ב"כ המאשימה טען כי הגם שאין מדובר במעשה מגונה ברף הגבוה של חומרה, מדובר במי שניצל את קשרי הידידות שלו עם המתלוננת, לא נטל אחריות על מעשיו וגרם לפגיעה משמעותית במתלוננת, כפי שפורט בתצהירה. לצד זאת הודגשו גם נסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם, מצבה של בתו והסיוע שהוא נדרש לתת לה, וכן החיסכון בצורך להעיד את המתלוננת.

7. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן והדגיש בטיעונו את גילו של הנאשם, את עברו הנקי, את תרומתו לחברה במסגרת השירות הצבאי וכמתנדב במשטרת ישראל, את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות המורכבות בשל מצבה של בתו, את הערכת המסוכנות המינית הנמוכה של הנאשם ואת השינוי שחל בעמדתו של הנאשם ביחס לעבירה, כפי שתואר בתסקיר השני. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם טרוד בענייני המשפחתיים ועל כן התייחסותו נראית כמתנערת מאחריות. ב"כ הנאשם תיאר כי הנאשם סגר את העסק שלו והפסיק

לעבוד, והוא מקדיש את כל זמנו יחד עם אשתו לטיפול בבתם, ועל כן לא יוכל להתפנות לריצוי עונש מאסר בעבודות שירות. בהיבט זה נטען גם, כי סגירת העסק וההתמקדות בטיפול בבתו הובילה לצמצום אינטראקציה עם אנשים, וממילא הובילה להפחתה נוספת בסיכון.

לאחר הדיון ב"כ הנאשם צירף מסמכים רפואיים המתייחסים לבתו של הנאשם ולנאשם עצמו.

8. הנאשם ביקש לומר דברים הן לפני שנשמעו טיעוני הצדדים לעונש, הן בתום הטענות. הוא תיאר בהתרגשות את מעשה העבירה, טען כי עשה טעות ומצטער עליה והסביר כי הדבר נבע מכך שהתנהג בצורה חופשית מידי, אך בד בבד הכחיש חלק גדול מהתיאורים שבכתב האישום, הכחיש את המלל המיוחס לו בכתב האישום וטען כי מעשיו התמצו בנשיקה חברית על לחיה של המתלוננת.

בדבריו האחרון אמר הנאשם כי הוא מצוי בסערת רגשות, טען כי הוא לוקח אחריות, מתחרט ומבין את מה שעשה. תיאר כי מיום ביצוע העבירה הוא מצוי בסערת רגשות, מסר כי הוא מקבל אחריות ומתחרט על ביצוע העבירה. הנאשם הוסיף כי הוא סובל מבעיות בריאות שונות וצפוי לעבור ניתוח, ותיאר את הקשיים שחוזה המשפחה בהתמודדות עם מצבה של בתו.

9. לאחר שמיעת הטענות לעונש, הוריתי לממונה על עבודות השירות לערוך חוות דעת בעניינו של הנאשם. חוות הדעת מיום 4.5.22 מלמדת כי הנאשם כשיר לרצות עונש זה, וכי לנוכח מורכבות נתוניו האישיים, נמצא מקום אחד ויחיד שבו מתאפשרת השמתו.

מתחם העונש ההולם

10. הערכים המוגנים באמצעות העבירה שביצע הנאשם הם שמירה על גופו של אדם, כבודו, פרטיותו, ותחושת הביטחון האישי שלו.

11. מעשי העבירה דרשו מידה של תכנון מראש, לשם יצירת התנאים שאפשרו שהות ביחידות של הנאשם עם המתלוננת. הנאשם ניצל את הידידות עם המתלוננת, ובאמתלה של עריכת מחווה של הסעה, לקח אותה למשרדו נעל את דלת באופן שצמצם את אפשרותה לברוח מהמקום, התיישב לידה וניסה למנוע ממנה לקום על ידי תפיסת ידה בחוזקה. המעשים כללו הפעלת כוח כלפי נפגעת העבירה, ואף כללו נשיקה בצווארה בניגוד לרצונה. אין מדובר בנגיעה חטופה או אקראית, והגם שאין מדובר במגע באיברי מין או מתחת לבגדים, המעשה עצמו הוא מעשה מיני-אינטימי שנכפה על המתלוננת בכח ובניגוד לרצונה.

12. הנאשם המשיך במעשיו חרף התנגדותה הברורה של המתלוננת שכללה בין היתר צעקה, הבהרה כי אינה מעוניינת בכל מגע עם הנאשם והליכה לעבר היציאה ממשרדו של הנאשם, במטרה לעזוב את המקום.

13. עם זאת, יש לתת את הדעת לעובדה כי המעשה היה חד פעמי, ובסופו של דבר הנאשם הפסיק את מעשיו אחרי נשיקה אחת, חרף דרישתו ל"עשר נשיקות".

14. הנאשם הורשע בעבירת מעשה מגונה בכוח, לפי סעיף 348(ג1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, שהעונש הקבוע לצידה הוא שבע שנות מאסר, וכן נקבע לצידה עונש מזערי של 21 חודשי מאסר, אשר בהעדר טעמים מיוחדים לא יהיה כולו על תנאי. מכאן, שהמחוקק גילה את דעתו בברור, ולפיה הרף התחתון של מתחם העונש ההולם הוא מאסר בפועל.

15. ואמנם, עיון בפסיקה מלמד כי בנסיבות דומות נגזרו עונשים שכללו רכיב מהותי של מאסר בפועל או בעבודות שירות. ראו למשל רע"פ 4749/13 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 4.7.13); רע"פ 5205/15 טנוס נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 9.8.15); רע"פ 8716/06 גלזר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 4.2.07); עפ"ג (י-ם) 27848-10-14 מדינת ישראל נגד דחליקה (פורסם בנבו, 16.12.2014); ת"פ (י-ם) 42052-07-14 מדינת ישראל נגד בראנץ (פורסם בנבו, 13.01.2016).

16. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא בין חמישה חודשי מאסר בעבודות שירות לחמישה- עשר חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה ופיצוי לנפגעת העבירה.

העונש המתאים לנאשם

17. שקלתי לזכות הנאשם את עברו הנקי, את העובדה שהוא ניהל לאורך שנים רבות אורח חיים תקין ומתפקד במישורי חיי השונים, את תרומתו למדינה במסגרת שירותו הצבאי, שבמהלכו גם נפצע, ובמסגרת התנדבותו במשטרה. על רקע זה מובן, כי העבירה שביצע אינה מאפיינת את אורחות חייו.

18. עוד שקלתי לזכות הנאשם את הודאתו במיוחד לו, שחסכה את הצורך בהעדתה של המתלוננת וחסכה זמן שיפוטי. עם זאת, וכפי שמתואר בתסקירי שירות המבחן והערכת המסוכנות, הנאשם מתקשה מאוד לקבל אחריות על ביצוע העבירה, ואף אם חל שינוי מה בעמדתו בתסקיר השני הוא עדיין מתקשה להפנים את מלוא הפסול במעשיו, ורואה את הדברים בעיקר מעמדה קורבנית. עמדות אלה, כמו בחירתו של הנאשם להסתיר את דבר ביצוע העבירה מסביבתו הקרובה, בחירה המונעת מהם להוות גורם ממתן ותומך, מקימות חשש להישנות התנהגות חוצת גבולות.

19. עם זאת נתתי דעתי לכך שרמת מסוכנותו המינית של הנאשם מוערכת כנמוכה, הוא אינו סובל מסטייה מינית, וההליך המשפטי מרתיע אותו. אלה מהווים גורם מפחית סיכון להישנות עבירות.

20. הגם ששירות המבחן סבור כי הנאשם זקוק לטיפול, הנאשם כופר בכך, וממילא אינו פנוי לקבל טיפול, בין היתר בשל מצבו המשפחתי. משכך, מובן כי כלל לא ניתן לשוח בעניינו של הנאשם במונחי שיקום, וודאי לא כזה שמצדיק חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם. וזאת יש להבהיר- הצדדים גילו את דעתם במסגרת הסדר הטיעון, כי עונש של שירות לתועלת הציבור, החורג ממתחם העונש ההולם (הוא העונש שעליו ממליץ שירות המבחן), הוא עונש ההולם נסיבות של קבלת אחריות מלאה על המעשים, מסוכנות נמוכה והשתלבות בטיפול מוצלח, ככל שזה נדרש. אין חולק בין הצדדים כי רובן המכריע של נסיבות אלה אינן מתקיימות במקרה דנן, ומשכך מובן כי העונש שעליו ממליץ שירות המבחן בתסקירו השני אינו הולם את נסיבות המקרה.

21. לא נעלמו מעיני נסיבותיו האישיות והמשפחתיות המורכבות של הנאשם על רקע מצבו הרפואי ומצבה הרפואי של בתו. ואולם באלה כשלעצמן, ואף בהצטברותן אל כלל הנסיבות המקלות, אין כדי להצדיק חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם, והן יקבלו את ביטוי בגזירת עונש המצוי בתחתית המתחם.

22. לנוכח האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חמישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 21.7.22 בשעה 8:00 במשרדי יחידת עבודות השירות בשלוחת מרכז של שירות בתי הסוהר.

מובהר לנאשם כי עליו להקפיד בקיום תנאי עבודות השירות, שכן לנוכח נתוניו האישיים לא ניתן יהיה להשימו במקום עבודה אחר מזה שהוא שובץ אליו.

ב. שישה-עשר חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירה לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין, התשל"ז-1977 למעט עבירה 352 לחוק.

ג. חודשיים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירה לפי החוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח-1998.

ד. פיצוי למתלוננת, עדת תביעה 1 בכתב האישום, בסך 5,000 ש"ח. הפיצוי ישולם בשני תשלומים חודשיים שווים ורצופים הראשון עד ליום 1.7.22 והשני עד ליום 1.8.22.

23. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

24. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ז' אייר תשפ"ב, 08 מאי 2022, בנוכחות הצדדים.